

Als een parel...

Gedachtenisviering overleden personeelsleden

24 november 2015

Sint-Franciscuskerk Geel

Muziek voor de viering

Welkom door secretaris Frank Jansen

Openingswoord

Kleine lichtritus

Nu het kouder wordt
en het licht verzwakt,
bidden wij
dat wij warmte geven
en warmte ontvangen
en dat ons nooit mag ontbreken
het licht van vriendschap en liefde
waarin wij elkaar herkennen.

We steken 13 kaarsjes aan,
één kaarsje voor ieder van wie we het voorbije jaar afscheid namen...

Lied: "Swing low"

"Swing low, sweet chariot, comin fo' to carry me home."

Overwegingen bij afscheid nemen

Men zegt...

Men zegt:

'Beter zo – het was niets meer'.

Maar jij was alles voor mij

Men zegt:

'Ze kende je niet meer, ze was al weg'.

Maar ik zag je nog, je was nog bij mij.

Men zegt:

'Iedereen gaat dood. Eens komt de tijd'.

Maar ik had nog geen haast, elk uur was nog kostbaar.

Men zegt:

'Je moet loslaten, je moet verder'.

Maar ik bewaar je waar stilte spreekt, waar niemand komen kan.

Fluister haar...

Je naam wordt nog wel genoemd
maar anders,
en ook minder.

Je naam is aan het vervagen
in het leven dat doorgaat –
een ander zit al op je plaats.

Je naam wordt vaker niet genoemd,
niet opzettelijk
maar ongemerkt.

Onverwachts, ineens,
noemt iemand jouw naam,
alsof je er nog bent.

Je naam,
jouw naam,
geschreven in mij.

Noem haar,
fluister haar,
maar zwijg haar niet dood.

Marinus van den Berg

Lied: "De Roos" - Ann Christi

Parels van mensen...

Mensen die rouwen zijn vaak kwetsbaar.
Net als een oester, met een harde buitenkant, maar zo week van binnen.
En dan gebeurt het dat er bij die oester iets binnendringt,
iets wat er eigenlijk niet thuishoort: een zandkorrel.
Deze zandkorrel kan de pijn en het verdriet zijn
om het verlies en de dood van iemand die men zo graag ziet.
Een dergelijk verlies is een blijvend litteken,
en zal nooit meer verdwijnen uit het leven van die persoon,
net zoals de zandkorrel evenmin nog uit de oester geraakt.
Maar dan komt het parelmoer.
Flinterdun, laagje voor laagje,
begint het parelmoer zich af te zetten rondom die verontreiniging;
Uiteindelijk is die kwetsbare oester in staat om de zandkorrel te transformeren
tot haar grootste innerlijke rijkdom: een parel.
Als de rouwende omgeven wordt door liefhebbende mensen,
als mensen de rouwende omhullend nabij zijn,
kan de rouwende bij zijn levenskracht komen
en de innerlijke pijn ombuigen tot de grootste bron van leven.
Zo krijgen parels van mensen nog een grotere en een mooiere parel.

Namen noemen

Ik wandel door de dagen
wachtend tot weemoed en gemis
zich verbinden tot een parel van liefdevolle herinnering...

Met liefde en respect noemen we de naam van...

Ward Peeters,

gepensioneerd personeelslid van ACW-Kempen, overleden op 14 februari 2015

Doupagne Willy,

gepensioneerd personeelslid van CM Turnhout, overleden op 1 januari 2015.

Annie Van den Eynde,

gepensioneerd personeelslid van CM Mechelen, overleden op 4 januari 2015

Jef Meskens,

personeelslid van CM regio Mechelen, overleden op 8 januari 2015

Raymond Verrecht,

gepensioneerd personeelslid CM Turnhout, overleden op 13 februari 2015

Paul Walravens ,

gepensioneerd personeelslid CM Mechelen, overleden op 13 februari 2015

Hilda Van Tricht,

gepensioneerd personeelslid CM Mechelen, overleden op 4 juni 2015

Jozef Mertens,

gepensioneerd personeelslid CM Turnhout, overleden op 9 juli 2015

Leon Verhaegen,

gepensioneerd personeelslid CM Mechelen, overleden op 2 september 2015

Jos Van Beurden,

gepensioneerd personeelslid KMSL-Muylenberg, overleden op 28 maart 2015

Hans Peeters,

personeelslid KMSL-Muylenberg, overleden op 3 juli 2015

Jos Danneels,

gepensioneerd personeelslid ACV Kempen, overleden op 16 november 2015

Jos Sprangers,

personeelslid GAD-ACV Kempen, overleden op 15 mei 2015

Lied: "Pie Jesu" - G. Fauré

Evangelie volgens Johannes: 'Ik ben de goede herder'

Korte duiding

Lied: "Jerusalaim"

*"Jerusalaim, stad van God, wees voor de mensen een veilig thuis,
Jerusalaim, stad van vrede, breng ons weer thuis."*

Onze Vader

Vredeswens

Na afscheid moet een mens zoeken naar een nieuwe levensbalans,
maar innerlijke vrede kan je niet afdwingen, je ontvangt ze,
op een bepaald moment voel je: ze is daar.

Aan u, God, vragen wij :
laat ons uw vrede voelen als armen om ons heen.
Wees kracht die ons doet opstaan en verdergaan.

Geven wij nu met een handdruk
ons medeleven, onze verbondenheid en vrede door.

Zegen van de rouwende

Gezegend zij
die mij nu niet uit de weg gaan.
Ik ben dankbaar voor ieder mens
die even naar mij glimlacht
en mij de hand reikt als ik mij verlaten voel.

Gezegend zij
die mij ook nu nog bezoeken
hoewel ze bang zijn om iets verkeerd te zeggen.

Gezegend zij
die mij de kans geven te praten over de overledene.
Ik wil mijn herinneringen niet doodzwijgen.
Ik zoek mensen
tegen wie ik kan zeggen wat er in mij omgaat.

Gezegend zij
die naar mij luisteren
ook als de dingen die ik zeg
zwaar om dragen zijn.

Gezegend zij
die mij niet willen veranderen
maar mij geduldig aanvaarden
zoals ik nu ben.

Gezegend zij
die mij troosten
en mij verzekeren
dat God mij niet verlaten heeft...

Slotgebed

God van leven,
wij brachten onze overledenen in onze kring:
onzichtbaar, maar heel voelbaar is hun gemis.
Dat maakt ons kleiner dan ons hart
en de nachten langer dan de slaap.
In ons midden brandden we een licht voor wie we missen,
hij of zij is nog vaak in onze gedachten.
Spreeken over haar of hem geeft ons troost.

Ons samenzijn en ons delen van herinneringen:
het doet goed en geeft wat licht in onze duisternis.
Ons luisteren, onze aandacht voor elkaar,
is als een zachte hand op onze schouder.
Daarom vragen we u, God,
leg ook uw zachte hand en eeuwige hand
op de schouder van ieder van ons.
Amen.

Lied bij het buitengaan...

